

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ГО «МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ
ОСВІТИ І НАУКИ»

ВГО «НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК
ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ»

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра теорії і практики іноземних мов та
методики викладання

Кафедра іноземної та української філології

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції
здобувачів вищої освіти та молодих вчених

Рівне, 20 травня 2025

УДК 81'243
А 43

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

МИХАЛЬЧУК Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор кафедри теорії і практики іноземних мов та методики викладання (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступники головного редактора:

БІГУНОВ Дмитро Олександрович – кандидат психологічних наук, доцент кафедри теорії і практики іноземних мов та методики викладання (Рівненський державний гуманітарний університет);

ІВАШКЕВИЧ Ернест Едуардович – кандидат психологічних наук, доцент кафедри теорії і практики іноземних мов та методики викладання (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

ПАВЕЛКІВ Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, академік Академії наук Вищої школи України, в.о. ректора Рівненського державного гуманітарного університету;

НИКОЛАЙЧУК Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор, декан філологічного факультету (Рівненський державний гуманітарний університет);

ГЕРАСИМЧУК Галина Андріївна – кандидат технічних наук, доцент, декан факультету цифрових, освітніх та соціальних технологій Луцького національного технічного університету;

БЕЗКОРОВАЙНА Ольга Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор, завідувачка кафедри теорії і практики іноземних мов та методики викладання (Рівненський державний гуманітарний університет);

МАРТИНЮК Алла Петрівна – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри іноземної та української філології (Луцький національний технічний університет);

ГУБІНА Алла Михайлівна – кандидат психологічних наук, доцент кафедри іноземної та української філології (Луцький національний технічний університет);

КАЛІНІЧЕНКО Михайло Михайлович – кандидат філологічних наук, доцент кафедри романо-германської філології (Рівненський державний гуманітарний університет).

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології: матеріали VI Всеукр. наук.-практ. конф. здобувачів вищ. освіти та молодих вчених, м. Рівне, 20 трав. 2025 р. Рівне, 2025. 155, [2]с.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 29.05.2025 р.).

До збірника увійшли матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих вчених «Актуальні проблеми сучасної іноземної філології», присвячені актуальним напрямкам досліджень у галузі філології та методики викладання мов. Матеріали збірника можуть бути корисними для науковців, дослідників, лінгвістів, аспірантів, пошукувачів, викладачів та студентів вищих мовних навчальних закладів.

Відповідальність за достовірність викладеного матеріалу, відсутність плагіату і коректність висновків, правильність цитування наукових джерел і посилання на них несе автор і науковий керівник. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

Серафіма Захарченко

Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне

Науковий керівник: канд. психол. наук., доц. Д.О. Бігунов

CONVERSATIONAL METHODS AS THE MOST PRODUCTIVE ONES TO PROVIDE GRAMMAR TESTS IN ORAL FORM

Conversation is a learning method that involves questions and answers. The essence of this method is that the teacher, through skillfully raised questions, pushes the pupil to actively play the material outlined for his/her more profound understanding and assimilation. By appointment in the educational process there are distinguished: an introductory conversation, conversation-message, repetition, control.

An introductory conversation is conducted with pupils as preparation for laboratory lessons, excursions, to study new material. Conversation-message is based predominantly on observations organized by a teacher at a lesson using visual aids, board records, tables, drawings, as well as the material of literary texts and documents. Conversation-repetition is used to consolidate the training material. Checklist is to test pupils' knowledge (Mykhalchuk & Kryshevych, 2019).

By the nature of the pupils' activity during the conversation, they distinguish the following main types: reproductive, heuristic, catechism. The essence of the **heuristic (Socratic) conversation** is that the teacher skillfully directed questions leads pupils to form new concepts, conclusions, rules, using acquired knowledge, observation. It resorts to it only if the teacher is properly trained, his/her mastery of the method of teaching and the appropriate level of thinking of the pupils. This method is valuable if the teacher, with the help of correctly selected questions and the correct conduct of the whole conversation, can attract all class pupils to active work. This requires knowledge of the psychological characteristics of each pupil and the appropriate selection of different ways of questionable form of learning.

A new pedagogical thought fought for the principle of learning activity all the time. But new, active teaching methods are only gradually included into school practice. Old traditions according to it are very viable. A teacher, an adult, is hard to escape from the influence that makes him/her comparable with an inexperienced pupil. Therefore, the transfer of knowledge in the finished form, instead of stimulating the pupils in the spirit of search, seems completely natural and justified. In addition, the technique of authoritarian education is far easier than the active learning technique. For the first teacher it is enough to know within certain limits a certain branch of school science, and he/she can successfully conduct the case of study. Absolutely different conditions are for active methods. Here it is necessary to organize children for work, to stimulate interest in them, to be able to guide them in a certain way, to be able to help children and to answer their questions. Such activity requires more pedagogical tact and better training than working with passive methods. Therefore, we do not see a rapid transition from passive methods to active ones. On the contrary, in the history of pedagogical practice there is only a gradual activation of old passive methods.

However, in the old days along with the lecture as a monological form of education, the form is dialogical, which includes certain elements of activity. One of these forms is the so-called Socratic or heuristic method.

This method has acquired certain forms in classical Greece and has an unquestionable connection with public disputes that were spread in Athens, especially in the 5th century. The heuristic method does not arise only from Socrates's pedagogical practice, but is firmly tied to his/her philosophical views. Socrates, like his student Plato, were the most prominent representatives of the idealistic trend in Greek Philosophy. In their opinion, true reality, true existence belongs to the ideas that creates a real world. Meanwhile, there is a world of unquestionable connection. These include things and phenomena that surround us and what their people used to admit for a real world. This world recognizes a person through external feelings.

So, according to Greek philosophers, such knowledge is not real knowledge, and the things that they learn are only the shadow of real things or ideas.

The true knowledge of ideas is given only through the mind that directly perceives the ideas. The possibility of such “intellectual knowledge” is available to a person because he/she, before his/her birth, lived in the realm of pure ideas. Living in this unreal world, the world of individual things and phenomena, he/she can recall the ideas hidden in his/her and inherent in him/her at birth. From here Socrates tells: “Know yourself”. Truth, therefore, is hidden in the very consciousness of man, and true knowledge is in revealing this truth. That the person himself/herself is hard to find the truth, then he/she needs external help from the teacher.

But the role of the teacher is not that he/she gives the truth as something of his/her own, but the fact that he/she only helps the person to identify and understand it. Socrates compares the role of a teacher with the role of a midwife. As the midwife itself does not give birth to a child, but only helps her birth, and the teacher does not give birth to truth, but only helps to identify her. Skill of the teacher, concerning the discovery of the hidden in the minds of human truth, Socrates calls *metecide*. One of the main means for this is the system of questions and answers, which later became known as the Socratic method. His essence is that the teacher sets the question to the pupil, and the pupil responds to them. In this case, the teacher poses the question to somehow bring the pupil to the answer. By this method, *inter alia*, Plato’s dialogues have been written.

The Socrates method was a great step forward in a practice of teaching. He then had great respect in Greek schools and then moved to the schools of modern times. Here he partially changed his forms, but still retained his main features. In general, one must say that a heuristic conversation or a better method of questioning-answers, not only in the old school, but even in the present, is one of the most common methods.

So, *a heuristic method* requires careful evaluation, especially since many teachers use it without proper criticism. It is noteworthy that even in the courses of didactics little attention was paid to the philosophical foundations of the question-answer method given by Greek Pedagogy. At the very least, when someone sets the Socrates method in relation to his philosophy, he does not draw any appropriate conclusions from this assessment of the method itself. However, these philosophical foundations are of great importance to the method and, only after considering them, one can correctly evaluate the method itself.

Epistemological considerations of Socrates and Plato, based on the Socrates method, go back to the recognition of innate ideas. The question about them was a subject of philosophical and scientific disputes for a long time. J. Locke strongly condemned the existence of innate ideas. In his view, the soul of a person during its birth is, so to speak, a clean board. All the knowledge that a person has, all the ideas of it depend on personal experience. The external world through our senses, so to speak, is only on a pure table of our consciousness, and these records make up the whole amount of our knowledge.

Leibniz denies the teachings of J. Locke bringing the sensationalist thesis of the latter: “There is nothing in the mind, which would not be earlier in the sensation”, he adds: “besides the very mind”. But Leibnitz did not recognize and innate ideas as peculiar memories of supersensible being. General and necessary ideas, in his opinion, exist in us as a slope, as a potentiality, waiting for an event to appear. It is experience that brings people to the world. Kant develops further Leibniz’s thoughts. In the knowledge he recognizes material and form. Material for cognition gives you a sense of sight, hearing, smell, etc. We make a certain difference in these feelings; we give the material and they give a form. This is a thinking function. Meanwhile, when the sensation is passive, thinking is active. Its activity consists, first of all, in combining the senses of data, in their synthesis. Kant distinguishes three ways of combining elements of knowledge: feeling, concept and mind. It is important perceiving things and phenomena with external senses, unites them in space and time. Space and time are the conditions without which it would be impossible to perceive. They have the necessary character, independent experience, they are not the consequences of experience, but the condition of it. Therefore, Kant calls them *a priori* forms of

cognition. Calling space and time for necessary conditions of knowledge, he emphasizes that this does not mean that they do not exist and that they do not exist objectively; they may exist, but may not exist in the objective reality. Therefore, Kant calls them the subjective forms of our knowledge (Mykhalchuk, Bihunova, Fridrikh & Vietrova, 2021).

Cognition in feelings, forms of space and time – this is the first, lower degree of it. We need to understand these phenomena, that is, to bring them under certain laws. But, again, these laws can be interpreted as something completely objective. These are only the laws and conditions of human thinking, without which our knowledge would not be possible within the limits of experience.

REFERENCES:

1. Mykhalchuk, Natalia, Bihunova, Svitozara, Fridrikh, Alla, & Vietrova, Iryna (2021). The cross-cultural understanding of metaphors in the information technology sphere. *Cognitive Studies | Études cognitives*, 2021(21), 24–75. <https://doi.org/10.11649/cs.2475>
2. Mykhalchuk, N.O. & Kryshevych, O. (2019). The peculiarities of the perception and understanding of Sonnets written by W.Shakespeare by the students of the Faculty of Foreign Languages. *Psycholinguistics. Психолінгвістика. Психолінгвістика: зб. наук. праць. Серія: Психологія*, 26(1), 265–285. Переяслав-Хмельницький: ФОП Домбровська Я.М. 402 с. DOI: [10.31470/2309-1797-2019-26-1-265-285](https://doi.org/10.31470/2309-1797-2019-26-1-265-285)

ЗМІСТ

Секція 1. Фонетична, лексична та граматична системи мови і методи їх досліджень.....	3
Яна Боднар.....	3
Олександра Жавко	6
Олена Жолобчук	8
Карина Зелінська.....	11
Daryna Kalish, Yana Voitovych.....	13
Інна Ковальчук, Яна Боднар	15
Поліна Мільнічук.....	18
Дарія Нагорна.....	20
Дарина Терета	22
Секція 2. Міжкультурна комунікація в аспекті сучасних лінгвістичних досліджень	24
Alvina Alyieva, Ielyzaveta Matat-Vikhlyantseva.....	24
Секція 3. Теорія і практика перекладу	26
Денис Біляк.....	26
Наталія Захарчук.....	28
Данило Михальчук	30
Данило Тарасюк.....	32
Софія Томчук	34
Секція 4. Актуальні проблеми літературознавства, психолінгвістики і сучасної психологічної практики	39
Тетяна Гаврилюк.....	39
Дарина Джуган.....	41
Марія Дзюба	44
Анастасія Жуковська	46
Інна Ковальчук.....	50
Анастасія Левицька	52
Павло Пшонік.....	54
Юлія Сичевська	56
Віолетта Солончук.....	59
Секція 5. Новітні методики навчання іноземних мов.....	61
Ганна Андрощук	61
Олександр Антонюк	63
Андрій Бриковець	65
Катерина Василюк, Марина Богачик	67
Мирослава Вишневська	69
Ілона Гаврилович	71
Ілона Генік.....	74

Владислава Герук.....	77
Тетяна Головенко.....	80
Софія Гудовсек	82
Юлія Демчук	84
Мирослава Денисюк.....	86
Інна Дорошко	89
Іванна Жабчик.....	91
Серафіма Захарченко.....	93
Карина Каплюк	96
Світлана Кирилюк	97
Леся Корольчук.....	100
Anastasiia Koulyk.....	102
Олег Леоновець, Ольга Безкоровайна	104
Єлизавета Люклянчук	109
Інна Міщук, Аліна Задорожна.....	112
Богдана Мовчан	114
Дана Мучак.....	117
Анастасія Неродик.....	119
Лілія Нечипорук.....	121
Софія Нікіфорова, Олена Касаткіна-Кубишкіна	123
Юрій Парета	126
Тетяна Пелишок.....	129
Людмила Петрусь	131
Яна Пишняк, Ольга Безкоровайна	134
Uliana Polikowska.....	136
Софія Романович	138
Олександр Руденко, Ірина Забіяка.....	140
Олеся Савюк.....	143
Ілона Семенюк	146
Анна Тригуба	147
Анастасія Федорук.....	150
Dariia Yakovenko	152